

oraz kilka ułamków ceramiki wczesnośredniowiecznej.

KŁOKOWICE, POW. PRZEMYŚL

Stanowisko I — (pole ob. Jana Wojciechowskiego).

Stanowisko położone jest na prawobrzeżnej terasie potoku Zaleste, po lewej stronie drogi Aksmanice — Sierakośce. Z powierzchni pola zebrano ułamki ceramiki wczesnośredniowiecznej.

MŁODOWICE, POW. PRZEMYŚL

Stanowisko I¹ — (pole ob. Kazimierza Janiszczaka).

Pole to położone jest około 400—500 m na północ od zabudowań wsi, na łagodnie opadającym ku potokowi południowym zboczu niewielkiego wzniesienia. Na powierzchni pola znaleziono ułamki ceramiki przypuszczalnie neolitycznej. Ze stanowiska tego pochodzi również fragment krzemienno-sierpa neolitycznego, który został ofiarowany przez ob. Kazimierza Janiszczaka prowadzącym badania.

NOWE SADY, POW. PRZEMYŚL

Stanowisko I — (pole ob. Mariana Sielskiego).

Stanowisko położone jest na cyplu prawobrzeżnej terasy Wiaru. Na powierzchni znaleziono fragmenty ceramiki wczesnośredniowiecznej.

NOWOSIÓLKI DYDYŃSKIE, POW. PRZEMYŚL

Stanowisko I — (pole ob. Zbigniewa Majera i Jana Bardzińskiego).

Pola te znajdują się we wschodniej części wsi na prawobrzeżnej terasie Wiaru. Na powierzchni znajdowało się kilka ułamków ceramiki wczesnośredniowiecznej.

Kazimierz Godłowski

SIERAKOŚCE, POW. PRZEMYŚL

Stanowisko 3² — (pole ob. Leona Sadowskiego).

Stanowisko położone jest w obrębie zabudowań zachodniej części wsi, na południe od drogi przecinającej Sierakośce. Na powierzchni znaleziono ułamki ceramiki wczesnośredniowiecznej.

Stanowisko 4 — (pole ob. Józefa Kindlika).

Pole to położone jest około 100—150 m na wschód od stanowiska 3. Na powierzchni znaleziono fragmenty ceramiki z okresu rzymskiego.

Stanowisko 5 — (pole ob. Marii Procak).

Stanowisko położone jest około 100 m na wschód od stanowiska 4. Na powierzchni pola znaleziono fragmenty ceramiki z okresu lateńskiego (m. in. skorupę grafitową), rzymskiego oraz ułamki ceramiki wczesnośredniowiecznej.

Stanowisko 6 — (pole ob. Tomasa Durysa).

Pole to leży na lewobrzeżnej terasie Wiaru, przy zachodnim krańcu wsi. Na powierzchni znaleziono ułamki ceramiki wczesnośredniowiecznej.

Powyższe wyniki badań powierzchniowych stanowią niewielki przyczynek do poznania osadnictwa starożytnego i wczesnośredniowiecznego na terenie dorzecza Wiaru. Należy sądzić, że przyszłe badania wykopaliskowe prowadzone na tym obszarze, pozwolą na poznanie wielu ciekawych obiektów i zabytków archeologicznych.

PRZYPISY

¹ K. Moskwa, Konserwatorskie badania powierzchniowe przeprowadzone w województwie rzeszowskim w r. 1962, Sprawozdanie Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego za rok 1962, Rzeszów 1962, s. 33.

² Przy numeracji powyższych stanowisk uwzględniono stanowiska znalezione w 1964 r. (A. Kunysz, Powierzchniowe i zwiadowcze badania archeologiczne w powiecie przemyskim w roku 1964, Sprawozdanie Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego za rok 1964, Rzeszów 1964, s. 53).

Badania poszukiwawcze przeprowadzone w roku 1965 w rejonie budowy zapory wodnej w Solinie

W związku z budową zapory wodnej na Sanie w Solinie, pow. Lesko przeprowadzono w listopadzie r. 1965 na terenie, który ma być objęty zalewem badania powierzchniowe. Miały one na celu możliwie kompletne odtworzenie osadnictwa pradziejowego na terenie, który ma zostać zalany i wytypowanie stanowisk dla przeprowadzenia ratowniczych badań wykopaliskowych.

W badaniach wzięła udział grupa studentów Archeologii Polski Uniwersytetu Jagiellońskiego

(Teofil Dębowski, Małgorzata Grabowska, Piotr Kaczanowski, Jerzy Kopacz, Michał Parczewski, Jacek Rejniak, Jacek Rydzewski) pod kierunkiem pracowników naukowych Katedry Archeologii Polski Uniwersytetu Jagiellońskiego dr Kazimierza Godłowskiego i mgr Bolesława Gintera.

Tegoroczne badania objęły obszary położone na obu brzegach rzeki Solinki na terenie miejscowości: Bukowiec, Wołkowyja, Zawóz, Polańczyk, Solina, pow. Lesko i Łokieć, pow. Ustrzyki

Dolne. Badano też brzegi potoków wpadających do Solinki oraz teren na obu brzegach dolnego biegu rzeczki Wołkowyjki. Szczególnie dużo uwagi poświęcono penetracji obszaru położonego w widłach Sanu i Solinki (na prawym brzegu tej rzeki). Znajduje się tu wyniosłe wzgórze, którego wyniosłe i obronne położenie wskazuje na możliwość wykorzystywania go dla osadnictwa. Badania na szczycie wzgórza dały wynik negatywny, natomiast na jego stoku północno-wschodnim spadającym w dolinę Sanu, nad zakolem jego starorzecza znaleziono duży wiór krzemienisty. Pochodzi on najprawdopodobniej z neolitu. Nieco powyżej miejsca jego znalezienia, również na wspomnianym stoku wzgórza znaleziono kilka skorup z naczyń wykonanych na kole, barwy siwej pochodzących z okresu późnego średniowiecza, lub z czasów jeszcze późniejszych. Badania na szczycie wzgórza były utrudnione ze względu na porośnięcie terenu przez wysoką trawę. Opisanie znaleziska oznaczono jako — Solina s t a n o w i s k o 1.

W miejscowości Zawóz na polu należącym do Szymona Mataszyńskiego (Zawóz nr domu 24) znaleziono ułamek brzegu naczynia najprawdopodobniej pochodzącego z późnej fazy wczesnego średniowiecza. Znalezisko to oznaczono jako Zawóz stanowisko 2. Położone jest ono na północ od zabudowań wsi, nad górnym biegiem strumyka wpadającego do Solinki, na nieco podmokłym terenie, na wschód od drogi do Wołkowyi.

Jan Martuszewski

Powierzchniowo-poszukiwawcze i weryfikacyjne badania archeologiczne na terenie powiatu gorlickiego

Powiat Gorlice położony jest na krańcach południowo-zachodniej części województwa rzeszowskiego. Od strony wschodniej graniczy z powiatem Jasło, północnej z powiatem Dębica należącym do województwa rzeszowskiego, a z zachodniej z powiatami Nowy Sącz i Tarnów włączonych do województwa krakowskiego i z południowej CSRS. Południowa część powiatu począwszy od miejscowości Lipinki w kierunku zachodnim poprzez Dominikowice, Sękową, Szymbark i Ropę jest terenem górzystym i pokrytym dużymi masywami leśnymi, charakteryzująca się rzadkiem osadnictwem.

Powiat Gorlice do momentu rozpoczęcia badań przez autora posiadał niewiele stanowisk archeologicznych, w tym kilka domniemanych. Badania stacjonarne archeologiczne i archeologiczno-architektoniczne prowadzone są systematycznie w Bieczu. W Gorlicach i Szymbarku prowadzono badania stacjonarne w mniejszym zakresie. Uwagę badaczy przyciągały tereny położone po obydwu stronach rzeki Ropy i wycinkowo rzeki Białej, doszukując się tam właśnie osadnictwa prehistorycznego. Znane już stanowiska archeologiczne rzeczywiście i do-

Badania weryfikacyjne przeprowadzone na stanowiskach odkrytych poprzednio przez mgr Józefa Janowskiego w Zawozie, Wołkowyi w rejonie między kościołem, a pocztą i w Bukowcu dały we wszystkich wypadkach wyniki negatywne.

Nad Sanem przebadano tereny na lewym brzegu tej rzeki od ujścia Solinki po zapórę w Solinie. Dały one wynik negatywny, podobnie jak poszukiwania przeprowadzone nad małym potoczkiem wpadającym do Sanu w rejonie wsi Solina.

Prowadzono też badania nad potokiem przepływającym przez dawną wieś Horodek, oraz na lewym brzegu Sanu, od ujścia wspomnianego potoku, aż po las na południe od miejscowości Rajskie. Dodatkowo przebadano brzegi potoku przepływającego przez miejscowości Sawkowczyk i Rajskie. Wszystkie te poszukiwania dały wynik negatywny. Były one w tym rejonie silnie utrudnione przez porośnięcie terenu młodym lasem i wysoką trawą. Badania w rejonie Horodka miały na celu przede wszystkim dokładną lokalizację w terenie znajdującego się tu przypuszczalnie grodziska. Nie powiodło się to w czasie tegorocznych badań, ale zebrano od ludności miejscowej wiadomości co do jego położenia.

Kontynuowanie badań w rejonie zalewu, który ma powstać w wyniku zbudowania zapory w Solinie, przewidziane jest w r. 1966.

mniemane nie pozwalają na dokładną rekonstrukcję historii osadnictwa pradziejowego.

Badania powierzchniowo-poszukiwawcze i weryfikacyjne przeprowadzone przez autora z ramienia Konserwatora Zabytków Archeologicznych województwa rzeszowskiego w roku 1965 w okresie letnim miały na celu weryfikację domniemanych stanowisk oraz odkrycie nowych dotąd nieznanymi. Badaniami objęte zostały miejscowości wschodniej części powiatu na południe i północ od miasta Biecza.

W trakcie badań odkryto 17 nowych nieznanymi stanowisk w 10 miejscowościach i sprawdzono 4.

Wykaz nowo odkrytych stanowisk przedstawia się następująco:

1. B i e c z m, (dzielnica Wapniska, po stronie północnej od stacji PIHM i na zachód od ośrodka zdrowia) — fragmenty ceramiki rzymskiej, średniowiecznej i skrobacz krzemienisty (Ryc. 1. a, b, c, d).

2. B i n a r o w a, stanowisko 1. (w południowej części wsi przy dawnym „trakcie wę-